

Antidogma - USA kontra EU: a birodalom visszavág

2012 március 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A USraeli birodalom háborúi egyre több „járulékos kárt” okoznak, emberéletekben és anyagiakban egyaránt. S?t a gyilkolás már a háborúk el?tt folyik, amint azt egy iráni atomtudós meggyilkolása is bizonyítja, akit a kocsijában robbantottak fel nemrég az egyik teheráni egyetem közelében.

Tavaly január óta ez volt a negyedik ilyen típusú merénylet. Persze az amerikaiak és az izraeliek tagadják, hogy bármi közük lenne hozzá. Evidens, elvégre annyira lefoglalja ?ket az „emberi jogok” prédikálása világszerte.

Tudják, ez a mérséklet és türelem vallása a szalafita és hasonsz?r? hálózatok helyzetbe hozására, amelyek égnek a türelmetlenségt?l, hogy leszámoljanak ezekkel a Wall Street-i hitelmin?sít? ügynökségek által olyannyira utált nyugatiakkal. Ahelyett, hogy a nemzetközi finánct?ke önkéntes rabszolgáivá aljasítják magukat, az európai politikusoknak inkább patriótaként kellene viselkedniük, ha egyáltalán még van fogalmuk ennek a divatjamúlt kifejezésnek az értelmér?l.

Nemcsak méltóságban nyernének ezen, hanem a saját gyermekeiket is megóvnák attól, hogy átnevel?táborokban végezzék. Mert valójában egy hadüzenet nélküli gazdasági háború zajlik: Amerika Európa ellen, a dollár az euró ellen.

2008-ban a Lehman Brothers cs?djét követ? bankpánik arra késztette a hedge fundokat és más pénzügyi intézeteket, hogy hirtelen megszabaduljanak az aktíváiktól. Értékpapírjaikat eladva automatikusan dollárt vásároltak, ami mesterségesen felnyomta az amerikai valuta árfolyamát, következésképpen az euró viszonylagosan meggyöngült. 2011–2012-ben egy többszörös válsággal állunk szemben: adósságválsággal, bankválsággal, monetáris és rendszerválsággal. Amikor Mervyn King, a Bank of England kormányzója bejelentette, hogy kénytelen lesz felpörgetni a pénznyomdát, magyarázatként hozzátette: „Ez a legkomolyabb pénzügyi válság, amelyet megismertünk, legalábbis a ’30-as évek óta…” Azt viszont óvakodott elárulni, hogy ez mindenekel?tt és mindenki másnál jobban éppen a saját országára érvényes.

Az adósságválságról fölösleges beszélni, hiszen lassanként már mindnyájunknak van elképzelése róla, kivéve azt, hogy az Egyesült Államok jobban el van adósodva, mint Európa, az abszolút csúcstartó pedig az Egyesült Királyság, a GDP-je 400 százalékát (!) kitev? adósságállománnyal. A hitelmin?sít? ügynökségek az angolszász propaganda-arzenál részét képezik, amely igyekszik megóvni Amerika örök szövetségesét, Nagy-Britanniát, pontosabban a londoni Cityt, amely bizonyos szempontból talán még a Wall Streetnél is fontosabb a nemzetközi fináncoligarchia számára.

Az európai országok problémája abból ered, hogy nem uralják a saját pénzüket. Mivel nem értékelhetik le, vonzó kamatokat kell ajánlaniuk a befektet?knek, ami tovább fogja súlyosbítani az adósság terhét a következ? hónapokra. Ez egy ördögi kör, amelynek eredményeként az országok egyre inkább eladósodnak.

A problémát amerikai módon lehetne megoldani, ha az Európai Központi Bank európai kötvényeket bocsátana ki és kölcsönöket nyújtana az EU-tagállamoknak. Németország azonban, a közösség messze leger?sebb gazdaságaként nem akarja magára vállalni az összes rosszul sáfárkodó európai ország adósságát.

Angela Merkellel az EU dupla vagy semmire játszik. A tét: túlélés vagy szétesés. Valószín?, hogy az euróövezet kiterjedése akár nagyon rövid távon is módosulhat. Ha Görögországot kivetné magából az eurózóna, akkor az euró némileg magához térhetne, ha viszont Németország válna ki bel?le, ez a közös európai valuta brutális értékvesztésével járna. Ráadásul az eurózóna szétszakadása rendkívüli mértékben megdrágítaná a nemesfémeket, különösen a „szegények aranyát”, az ezüstöt, amely azonban továbbra is elérhet? marad a nagyközönség számára, miközben aranyhoz távlatilag már csak a központi bankok, a szuverén alapok és a vagyonosabb magánzók férhetnek majd hozzá.

A bankválságot ugyancsak ismerjük. A bankok, amelyeket alaposan megviselt az amerikai subprime-hitelek és a hozzájuk kapcsolódó származékos termékek válsága, kénytelenek lesznek elviselni az államadósságok újratárgyalását. Mivel az Egyesült Államokban az összes zálogleveleik törvénytelennek számítanak, az amerikai bankok ezen jelzáloghoz köt?d? részvényei többé már fabatkát sem érnek, következésképpen a banki mérlegeket ki kell igazítani.

Általánosságban az összes banki mérleget lefelé kell korrigálni a 3. bázeli megállapodás nyomán, ami rövidesen drasztikus változásokat fog eredményezni – különösen az amerikai bankszektorban. Nagy-Britannia az USA Európai Unióba telepített „trójai falovaként” nemrég kénytelen-kelletlen kötelezettséget vállalt arra, hogy különválasztja egymástól a betéti és az üzleti banki tevékenységet 2019-t?l (vagyis sohanapján), miközben Németország jelent?sen felgyorsíthatja ezt a folyamatot Észak-Európában. Mindez „vért, verejtéket és könnyeket” jelenthet egyes vezet? pénzintézetek, nevezetesen a Golden Sachs számára.

A monetáris válság az egypólusú, illetve a többpólusú világ híveit szembeállító harc intenzívebbé válásának következménye. Egyik oldalon Amerikával és csatlósaival, amelyek igyekeznek fenntartani a dollár és az amerikai ellen?rzés alatt álló globalista intézmények (IMF, Világbank stb.) szupremáciáját, másikon a Kína, Oroszország és Németország által vezetett széles kör? szövetség.

Amikor Irán, Venezuela, Kína, Oroszország, Japán, Brazília és mások az egymás közötti kereskedelmi forgalomban már nem a dollárt fogják használni és így lecsökken a dollár iránti kereslet, ez tartósan és jelent?sen meggyöngíti majd az amerikai valuta árfolyamát és ezzel együtt világgazdasági zsaroló potenciálját is. Jelenleg az euró mellett egyedül a kínai jüan képes rivalizálni a dollárral a nemzetközi piacon.

Az Új Világrend története a szemünk láttára íródik, a végkimenetele azonban nem lehet kétséges, hiszen gyakorlatilag bele van kódolva a folyamatokba. A birodalom rogyadozik, de az összeomlás el?tt még visszavág. Most éppen az EU és az euró került a célkeresztjébe, miel?tt másokra is sor kerülne.

Gazdag István - demokrata.hu

Ajánló